

Daniels bok – nummer etthundratrettiofyra

Den profetiska utvecklingen: Från den 11 september 2001 till den förestående söndagslagen i Förenta staterna

Jeff Pippenger

2024-03-13

Beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyrtusen, från den 11 september 2001 fram till den snart annalkande söndagslagen i Förenta staterna, är den profetiska tidsperiod då varje syn i Guds ord fullbordas i de sista dagarna.

Säg därför till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall göra slut på detta ordspråk, och man skall inte mer använda det som ett ordspråk i Israel; utan säg till dem: Dagarna är nära, och uppfyllelsen av varje syn. Hesekiel 12:23.

På den linjen kommer den tredje ängeln åter, och därigenom framställs den genom den tredje ängels ankomst den 22 oktober 1844, fram till upproret år 1863. Upproret år 1863 framställdes genom det första upproret i det forntida Israel vid Kadesh, och representeras därför av hela historien från övergången över Röda havet fram till det första upproret vid Kadesh. Det första upproret vid Kadesh var en förebild på det andra upproret vid Kadesh, och således upprepas linjen från Arons död till det andra upproret vid Kadesh i beseglingens linje.

Det upprepas i milleriternas historia, från 1840 till 1844, vilken förebildades genom Kristi dop fram till korset, vilket också representerade historien från korset till Stefanos stening. Rad efter rad talade var och en av de forntida profeterna om denna tidsperiod mer än om de dagar i vilka de levde.

”Var och en av de forntida profeterna talade mindre för sin egen tid än för vår, så att deras profeterande äger giltighet för oss. ’Men allt detta hände dem som förebilder, och det blev nedskrivet till varning för oss, till vilka tidernas slut har kommit.’ 1 Korinthierbrevet 10:11. ’Det blev uppenbart för dem att det inte var sig själva utan oss de tjänade med det som nu har förkunnats för er genom dem som i den helige Ande, sänd från himmelen, har predikat evangeliet för er—ting som änglarna längtar efter att få blicka in i.’ 1 Petrusbrevet 1:12....”

”Bibeln har samlat och sammanbundit sina skatter för denna sista generation. Alla Gamla testamentets stora händelser och högtidliga skeenden har upprepats och upprepar sig i församlingen i dessa sista dagar.” Selected Messages, bok 3, 338, 339.

Den ”sista generationen” är Petrus utvalda släkte, vilket är de etthundrafyrtiofyra tusen, och de utväljs från den 11 september 2001 fram till den snart kommande söndagslagen, då de därefter upphöjs såsom ett baner. ”Alla”, inte några, utan ”alla de stora händelserna och högtidliga skeendena” i Guds Ord ”upprepar sig” i ”den sista generationen” i ”församlingen” i ”de sista dagarna”. I beseglingens linje möts och slutar alla Bibelns böcker.

”I Uppenbarelsboken möts och avslutas alla Bibelns böcker. Här finns Danielsbokens fullbordan. Den ena är en profetia; den andra en uppenbarelse. Den bok som var förseglad är inte Uppenbarelsboken, utan den del av Daniels profetia som hänför sig till de sista dagarna. Ängeln befälde: ’Men du, Daniel, göm dessa ord och försegla boken intill ändens tid.’ Daniel 12:4.” Apostlagärningarna, 585.

Den ”del av Daniels profetia som gäller de sista dagarna” och som blev upplåst, är de syner som gavs åt Daniel vid de två stora floderna i Sinear, Ulai och Hiddekel. Dessa syner motsvarar Daniel kapitel åtta, verserna tretton och fjorton, samt kapitel elva, verserna fyrtio till fyrtiofem. Förseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen är den historia där Kristus, såsom den himmelske Översteprästen, för evigt beseglar de utvalda i den sista generationen in i en relation bestående av det gudomliga och det mänskliga. Vers fyrtio i Daniel elva identifierar relationen mellan draken, vilddjuret och den falske profeten, som tillsammans nu leder världen till Harmageddon, sådan den framställs genom historien om republikanismens horn på jordens vilddjur, vilket härskar som den sjätte konungadömet i Bibelns profetia under den historia som avses i vers fyrtio. Vers fyrtio identifierar också åtskillnaden mellan de visa och de dåraktiga, vilken definierar historien om protestantismens horn i samma historia, med början år 1798 fram till den snart kommande söndagslagen.

Alla ”Bibelns böcker” ”möts och avslutas” i Uppenbarelsboken, och när de möts ”fullkomnar” Uppenbarelsboken Daniels bok, och ordet ”fullkomna” betyder att föra till fulländning. Under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, såsom den framställs i Uppenbarelsboken, förs Daniels profetior, som avförseglades i de sista dagarna, till fulländning, när de sammanförs rad på rad över den historiska linje som framställs i Uppenbarelsbokens artonde kapitel, vilken börjar med rösten i verserna ett till tre och slutar med den andra rösten i vers fyra.

Fullkomligheten i den profetiska syn som representeras av floden Hiddekel i Daniels bok, representerar fullkomligheten i den yttre synen av Guds folks fiender, vilka trampar ned helgedomen och härskarans skara. Fullkomligheten i den profetiska syn som representeras av floden Ulai i Daniels bok, representerar fullkomligheten i den inre synen av Kristus som uppenbarar sig inom sitt folk, när Han fullbordar förbundets löfte att förena gudomlighet med mänsklighet över den slutliga utvalda generationen.

Historien om beseglingen, som fokuserar på jorddjurets republikanska horn, börjar med att jorddjuret talar Patriot Act år 2001 och slutar med det talande som representerades av Alien and Sedition Acts år 1798, vilka i Uppenbarelsboken kapitel tretton framställs som att jorddjuret talar såsom en drake. Alien and Sedition Acts år 1798 representerar slutet på en linje som började med talandet av Självständighetsförklaringen år 1776. Mitt i denna period av profetisk historia talade jorddjuret Konstitutionen i kraft år 1789.

Talet år 1776 sammanfaller med talet om Patriot Act, och Alien and Sedition Acts representerar den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna. Mitt i denna historia bör det finnas ännu ett tal, vilket sammanfaller med 1789. Den första rösten i Uppenbarelsboken arton, verserna ett till tre, identifieras tydligt såsom anläggande när de stora byggnaderna i New York City störtades. Den

andra rösten i vers fyra identifieras likaledes tydligt såsom den snart kommande söndagslagen. Båda dessa röster är gudomliga röster, ty de är båda rösten från den ängel som skall upplysa jorden med sin härlighet, vilken syster White identifierar som den första ängeln i Uppenbarelseboken fjorton. Jesus var den första ängeln, och han illustrerar alltid slutet på en sak genom dess början; därför är han också den tredje ängeln, den ängel som upplyser jorden med sin härlighet.

Den förste ängeln framställs också i Uppenbarelseboken kapitel tio som nedstigande den 11 augusti 1840, och därigenom förebildande ängeln nedstigande den 11 september 2001. Syster White säger uttryckligen att ängeln som steg ned i kapitel tio var ”ingen mindre person än Jesus Kristus”. Den första och den andra rösten i Uppenbarelseboken arton är Kristi röst. Denna historia förebildas av 1776, 1789 och 1798, då jordodjuret talade tre gånger. Kristi röst, som talar mellan de två rösterna i Uppenbarelseboken arton, är när Han talar i Uppenbarelseboken kapitel elva.

Och efter tre och en halv dag for livets Ande från Gud in i dem, och de stod på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem.
Uppenbarelseboken 11:11, 12.

I juli 2023 började en röst från himlen (Kristi röst) att resa upp de två vittnen som hade blivit dräpta på gatorna av den ateistiska draken från avgrunden. Vid den tidpunkten blev de frågor som är förknippade med Förenta staternas konstitution ett profetiskt ämne, ty vid nästa röst, representerad av 1798, kommer konstitutionen att bli fullständigt omstörtad. Vart och ett av de tre vägmärkena 1776, 1789 och 1798 står i linje med de tre gudomliga rösterna, vilka är markerade som den 11 september 2001, juli 2023 och den snart kommande söndagslagen.

Dessa tre steg motsvarar tre steg i det tredje ve, representerat av den 11 september 2001, den 7 oktober 2023 och den snart kommande söndagslagen, då den sjunde basunen, som är det tredje ve, plötsligt ljuder i stunden för den ”stora jordbävningen”. År 2023 började övergången för båda hornen på vilddjuret från jorden, såsom den framställs genom Nebukadnessars hemliga bilddröm. Nebukadnessars dröm i kapitel två var en hemlighet som endast Gud kunde uppenbara, och Han uppenbarade den för dem som hade bestått det första provet, representerat i Daniels första kapitel.

Daniel och de tre männen i första kapitlet, som bestod det första provet, var de som valde att äta den himmelska födan och förkasta Babylons kost. De är de som representeras av Johannes i Uppenbarelsebokens tionde kapitel, vilka tar den lilla boken ur ängeln hand, vilken inte är någon mindre person än Jesus Kristus, och äter budskapet däri. De är de i Johannes sjätte kapitel som valde att äta den himmelska mannans kött och dricka dess blod, vilket den andra klassen förkastade, och som då vände sig bort från Kristus och aldrig mer vandrade med Honom, i kapitel SEX, vers SEXTIOSEX.

I den linjen undervisade Kristus i Galileen, vilket betyder ”ett gångjärn” eller ”en vändpunkt”. Där frambar Han budskapet om det himmelska mannat, som Hans lärjungar skulle äta, liksom Johannes hade ätit i Uppenbarelseboken kapitel tio, och såsom Hesekiel hade ätit i kapitel tre, och Jeremia hade ätit i kapitel femton. Den historia som framställdes genom Johannes i Uppenbarelseboken kapitel tio, när han åt den lilla boken, framställde milleritrörelsens historia från 1840 till 1844, men

den framställde mer direkt tiden för de etthundrafyrtiofyra tusens besegling än milleriternas historia. Detta framgår i kapitlet genom de anvisningar Johannes fick när han blev tillsagd att äta den lilla boken.

Och jag gick bort till ängeln och sade till honom: Ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Tag den och ät upp den; och den skall göra din buk bitter, men i din mun skall den vara söt såsom honung. Uppenbarelseboken 10:9.

I versen fick Johannes i förväg veta, innan han tog och åt den lilla boken, vilken erfarenhet det budskap han åt skulle frambringa. Milleriterna förstod inte de bitterljuva erfarenheterna i förväg om deras historiska uppfyllelse av Johannes symbolik rörande deras linje av profetisk historia. Men de etthundrafyrtiofyra tusen har fått veta detta i förväg och är skyldiga att känna till det. När Johannes skildrar antingen historien om den förste ängels rörelse eller historien om den tredje ängeln, frambringar budskapet två klasser av tillbedjare och slutar sedan med den bittra besvikelsen. När Jeremia åt den lilla boken, vägrade han därefter att umgås med ”de bespottandes församling”.

Jag satt inte i bespottarnas församling och glädde mig inte; jag satt ensam för din hands skull, ty du har fyllt mig med förbittring. Jeremia 15:17.

När Hesekiel åt den lilla bokrullen, blev han tillsagd att framföra budskapet till upprorsmännen av Israels hus, vilka inte ville lyssna.

Och han sade till mig: Du människobarn, ät det du finner; ät denna bokrulle och gå och tala till Israels hus. ... Men Israels hus skall inte höra på dig, ty de vill inte höra på mig; ty hela Israels hus är hårdnackat och förhärdat i hjärtat. Hesekiel 3:1, 7.

När Kristus frambar det himmelska brödet, som var Hans kött och Hans blod, åt sin hemförsamling i Galileen, vandrade den grupp som vände sig bort aldrig mer med Honom, och det faktum att detta inträffade i kapitel SEX, vers SEXTIOSEX, identifierar ätandet som det första i en trestegs provningsprocess, vilken börjar med ängels nedstigande. Det andra provet är där de två klasserna uppenbaras, vare sig det är kontrasten mellan Hesekiel och Israels hårdhjärtade hus, eller de kloka och de fåvitska jungfrurna både i adventismens början och avslutning, eller Jeremia och hånarnas församling, eller genom Daniel och de tre värdiga i kontrast till Babels vise män i Daniels andra kapitel.

I linjen i Johannes kapitel sex är ankomsten till Galileen den 11 september 2001. Budskapet att äta köttet och dricka blodet är den historia som slutligen leder till den snart kommande söndagslagen. ”Du är vad du äter”, såsom framställt genom Daniel och de tre värdiga i kapitel ett, och i Johannes sex blev de som valde att äta Kristi kött och dricka Hans blod bilden av det de åt. De blev Kristi avbild, medan den andra klassen, som vände om och inte längre vandrade med Kristus, uppenbarade vilddjurets bild. Den ena klassen var Skaparens avbild, den andra skapelsens avbild. Johannes kapitel sex tillför betydelsen av ”Galileen” till den 11 september 2001, ty betydelsen är ”gångjärn”, och markerar därmed vändpunkten för lärjungarna. Skulle de vända sig till den himmelska kosten eller Babylons kost? Det är vid profetiska vändpunkter som Kristus uppenbarar

ljuset för den följande perioden, såsom framställt genom Hans nedstigande år 2001, när jorden upplystes av Hans härlighet.

”Det finns lärdomar att hämta ur det förflutnas historia; och uppmärksamheten riktas på dessa, för att alla må förstå att Gud verkar efter samma linjer nu som Han alltid har gjort. Hans hand ses i Hans verk och bland nationerna nu, alldeles på samma sätt som den har gjort ända sedan evangeliet först förkunnades för Adam i Eden.

”Det finns tidsperioder som utgör vändpunkter i nationernas och kyrkans historia. I Guds försyn ges, när dessa olika kriser inträffar, det ljus som är avsett för den tiden. Om det tas emot, följer andligt framåtskridande; om det förkastas, följer andligt förfall och skeppsbrott. Herren har i sitt ord uppenbarat evangeliets framträngande verk, sådant det har bedrivits i det förflutna och skall bedrivas i framtiden, ända fram till den avslutande striden, då sataniska makter skall göra sin sista förunderliga framryckning.” Bible Echo, 26 augusti 1895.

Gud verkar alltid efter samma linjer som i den gångna historien, och Han förändras aldrig. Det finns ”vändpunkter” (Galileen), som är ”kriser”, och vid dessa ”vändpunkter” ges ”ljuset för den tiden”. Ljuset för perioden av de etthundrafyrtiofyra tusens besegling gavs vid den kris som började den 11 september 2001. Om detta ljus ”tas emot, sker andligt framåtskridande; om det förkastas, följer andligt avfall och skeppsbrott”. Ljuset frambringar två klasser av tillbedjare. Ljuset som följer på vändpunkten representerar det budskap som frambringar två klasser av tillbedjare.

Daniels andra kapitel illustrerar det andra provet, det prov som följer efter kostprovet i det första kapitlet. I den första versen i Daniels första kapitel hade Juda just erövrats av Nebukadnessar, som därefter blev det första riket i Bibelns profetia. Det var en vändpunkt både i nationernas och i församlingens historia; det var en stor kris, och då gavs ljuset om ett kostprov. Daniel och de tre värdiga bestod provet, och därefter, i det andra kapitlet, representerade de åter dem som bestod det andra provet. Det andra provet var ett prov rörande en hemlighet som ingen människa kände till, inte ens Nebukadnessar.

Prövningens symbol var bilden i Nebukadnessars dröm. Det var en liv-och-död-prövning angående en bild som ingen kände. Bilden identifierade rikena i Bibelns profetia, och i Daniels sjunde och åttonde kapitel framställs samma riken som i Daniel 2 som vilddjur. Nebukadnessars prövning var prövningen om ”vilddjurens bild”, vilken i de sista dagarna inträffar under beseglingens tid för de etthundrafyrtiofyra tusen.

I de sista dagarna är forandet av vilddjurets bild det stora provet för Guds folk, representerat av Daniel och de tre männen. Det är det prov de måste bestå innan de blir beseglade; därför är det det beseglings-prövande budskapet som antingen frambringar en skara som mottar Guds sigill och återspeglar Guds bild, eller en skara som mottar vilddjurets sigill och därför återspeglar vilddjurets bild. I Daniels andra kapitel var budskapet om vilddjurets bild förseglat intill den historia då det blev en fråga om liv och död. Nebukadnessars bild blev rätt förstådd av milleriterna, men i beseglingens historia blir en hemlig sanning, som är förbunden med Nebukadnessars bild, avförseglad, men endast för dem som har tagit emot det budskap som skulle ätas när vändpunkten

kom.

Den födan är budskapet om det senare regnet, som började när ängeln i Uppenbarelseboken arton steg ner, och budskapet om det senare regnet är metodiken rad på rad. Utan att äta den sanningen kan det hemliga budskapet om vilddjurets bilds framväxt inte ses.

Ellen White fick ”klart för sig, att vilddjurets bild skulle formas innan nådatiden avslutas”. Budskapet om forandet av vilddjurets bild i Daniel två representerar en utformning av bilden som endast skulle bli synlig i den historia som följde efter ”vändpunkten”, när ljuset därefter skulle ges. Det som nu förstås om Nebukadnessars bild är att den inte bara identifierade de fyra första rikena i Bibelns profetia; den identifierade alla åtta rikena, och denna förståelse frambringar en ny utformning av vilddjursbilden.

Den sanningen visar att det åttonde vilddjuret är av de sju, och den visar vidare att Förenta staterna, som först formar en bild av vilddjuret och därefter tvingar hela världen att göra detsamma, kommer att besitta den profetiska egenskapen hos det vilddjur vars bild det formar. Den bilden innefattar att det är det åttonde, som är av de sju, och i historien om Kristi tre röster utmärker den vändpunkten den 11 september 2001, rösten år 2023 som kallar de två vittnenas döda, förtorkade ben upp på deras fötter, och rösten i kallelsen ut ur Babylon.

Rösten för 2023 är den röst som identifierar hemligheten med Nebukadnessars bild och när den talar.

Den 11 september 2001 representerar den period som börjar där och slutar den 18 juli 2020. Perioden för den andra rösten från kapitel elva representerar perioden från den 18 juli 2020 fram till den tredje rösten vid den snart annalkande söndagslagen. Den andra perioden, som börjar den 18 juli 2020, innefattar vägmärket den 3 november 2020 och vägmärket den 6 januari 2021, då de som hade dödat de två vittnena började glädja sig och sända gåvor, och den innefattar juli 2023, då rösten i öknen började låta varningen om den sjunde basunen höras.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Vid floden Kebars stränder såg Heseziel en stormvind tyckas komma från norr, ’ett stort moln och en eld, som slog in i sig själv, och ett sken var runt omkring det, och från dess mitt något som liknade glänsande metall.’ Ett antal hjul, som skar in i varandra, sattes i rörelse av fyra levande varelser. Högt ovanför allt detta ’syntes något som liknade en tron, till utseendet lik en safirsten; och på det som liknade tronen syntes en gestalt, till utseendet lik en människa, ovanpå den.’ ’Och i keruberna syntes något som liknade en människohand under deras vingar.’ Heseziel 1:4, 26; 10:8. Hjulen var så invecklade i sin anordning att de vid första anblicken tycktes vara i oordning; men de rörde sig i fullkomlig harmoni. Himmelska väsen, burna och ledda av handen under kerubernas vingar, drev dessa hjul framåt; ovanför dem, på safirtronen, var den Evige; och runt omkring tronen var en regnbåge, sinnebild för gudomlig barmhärtighet.

”Liksom de hjulliknande invecklade mekanismerna stod under ledning av handen under kerubernas vingar, så står det invecklade spelet i människornas händelser under gudomlig

kontroll. Mitt i nationernas strid och larm leder han som sitter ovanför keruberna fortfarande jordens angelägenheter.

”Historien om de nationer som, den ena efter den andra, har intagit sin tilldelade tid och plats och omedvetet burit vittnesbörd om den sanning vars innebörd de själva inte kände, talar till oss. Åt varje nation och åt varje individ i dag har Gud anvisat en plats i sin stora plan. I dag mäts människor och nationer med lodet i handen på Honom som inte begår något misstag. Alla avgör genom sitt eget val sitt öde, och Gud styr över allt för att fullborda sina avsikter.

”Den historia som den store JAG ÄR har utstakat i sitt ord, där han förenar länk efter länk i den profetiska kedjan, från evigheten i det förflutna till evigheten i framtiden, visar oss var vi i dag befinner oss i tidsåldrarnas följd och vad som kan förväntas i den tid som ligger framför. Allt som profetian har förutsagt skulle ske, intill den nuvarande tiden, har avtecknat sig på historiens blad, och vi kan vara förvissade om att allt som ännu återstår skall fullbordas i sin ordning.” Education, 177, 178.